

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30456/2023
04.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Бендић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, ради утврђења права службености пролаза, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1738/23 од 23.08.2023. године, у седници одржаној 04.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1738/23 од 23.08.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1738/23 од 23.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу, Судске јединице у Новој Вароши П 599/2020 од 04.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности овог суда за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да имају право стварне службености пролаза са свим врстама моторних возила и пешице, који пут пролази од постојећег пута који се води као катастарска парцела број ..., правцем пружања север-северозапад у дужини од 21 метар, затим се ломи према западу у дужини од 40.3 метара, а који пут је укупне дужине 61,3 метара и пружа се преко катастарске парцеле туженог број .. уписане у лист непокретности број .. КО ..., а служи тужиоцима за прилаз до повласних парцела број .. и .., обе уписане у лист непокретности број .. КО ..., што је тужени дужан признати у остављеном париционом року и да након правноснажности ове пресуде тужиоци могу на основу ње извршити забележбу права службености у Служби за катастар непокретности СО Нова Варош. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 23.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1738/23 од 23.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена

првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију на основу члана 404. Закона о парничном поступку због погрешне примене материјалног права, а ради правилног тумачења закона и уједначавања судске праксе.

Посебна ревизија регулисана је чланом 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), којим је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (став 1.). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. овог члана за изузетну дозвољеност ревизије будући да тужиоци уз ревизију нису доставили нити се позвали на одлуке из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или сличној чињеничноправној ствари, па нема неуједначене судске праксе по питању стицања права службености пролаза одржајем, нити је потребно ново тумачење материјалног права из члана 54. Закона о основама својинскоправних односа о овом правном питању. Како одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права у конкретном случају зависе од утврђеног чињеничног стања чија правилност не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је следом тога одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права службености пролаза поднета је 05.10.2020. године. У тужби није означена вредност предмета спора, а такса на тужбу је наплаћена тужиоцима у износу од 1.900,00 динара, што одговара вредности предмета спора од 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, а вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија тужилаца није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**